

במדינה

שיג את הסכום הנכסף לרכישת דירה, נותרו בודדות בשיממון של חורבות ו־ בידות.

לפני ארבע שנים קיבלו שלושת התושבים צחי פיגוי, שתי משפחות עובדי ליוסף לא היו 23 אלף ל"י לשלם לחברת עמידור תמורת דירה, והמשפחה נותרה בודה ב־ שטח העזוב.

מספר יוסף: "חינו שם בסכנת נפשות. המקום הפך למזבלה. למי שהיתה בהמה

שהו. יעקב, יליד אוסטריה שעלה לארץ ב־1953, עבד במלון נאות הכיכר בבאר שבע כפקיד־קבלה, לאחר שסיים את לימודי המלונאות שלו במלון תדמור. רחל היתה חברה במועדון המלון — וכך נפגשו. היתה זו פגישה קצרה, בתחילתה. ימים ספורים לאחר מכן יצא יעקב למילואים. כאשר חזר, החלו השניים יוצאים יחד.

לא פחות מאשר לרחל, נתגלה יעקב גם כידיד לילדים. אלו מצידם התקשרו אליו

דרכי־חיים

חופה עם דמעה

היה זה טקס־נישואין שקט ועצוב. הכלה התאמצה מאוד להיות גיבורה, עת ניצבה תחת החופה, אך לא התאפקה, פרצה ב־ בכי. אחדות מידידותיה השתתפו ברמעה משלהן, ודמעה בדמעה נמהלו, כאשר רכנו לנשק את לחי הכלה.

כי כאשר התחתנה בשבוע שעבר רחל טובי (26), עם יעקב מרקל (27), לא יכלה לשכוח כי היא אלמנת מלחמת ששת הימים.

וגם לא רצתה לשכוח. **הבעל נהרג כשהבן נודד.** קלוד, בעלה הראשון של רחל, היה בגילם הראשון שהבקיע את שערי עזה עם ערוץ מלחמת ששת־הימים. היה זה גם הגיל הראשון שספג פגיעת בוקה ישירה. באותה שעה, שכבה רחל בבית־החולים, ילדה את בנה השני, כאשר חזרה עימו הביתה, גורע לה האסון.

שלושה חודשים נשארה להתגורר בבית הוריה, עד שאורה אומץ לחזור לבית השומם. לאט, באומץ־לב המאפיינ את כל הצעירות שנותרו ללא הרע, חזרה לשיג רת היום־יום, הקדישה את כל מאודה ל־ שני ילדיה, טובי בן השלוש ודודי הת־ינוק. היא השתדלה להעניק להם כל מה שרק יכלה. בשנה שעברה, כאשר נודע לה — מ־ אחר על אירוע העשוי להעניק חחייה לילד — תחרות הנסיך והנסיכה של העולם הזה — לא ויתרה. היה זה ערב התחרות, ההרשמה כבר נסגרה. רחל הרמה טלפון, סיפרה את סיפוריה, והילד נכלל ברשימה. חבר השופטים, מבלי לדעת את סיפוריה, בחר בו כנסיך לשנת 1970.

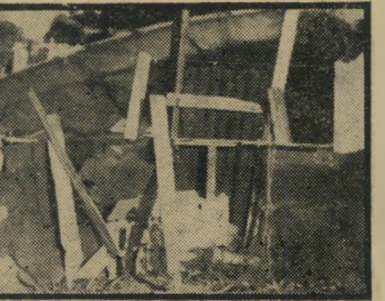
כדורגלן באולם הקבלה. בכתבה שסיקרה את האירוע (גיבורים לא מתים, העולם הזה 1706), אמרה האלמנה היפה פיה: "הילדים — זה כל החיים שלי. גבר? אולי פעם, אחרי הרבה זמן, אמצא מישהו — בעיקר בשביל הילדים. שיהיה להם אבא".

לפני חמישה חודשים, מצאה את המי

רחל ועודד טובי (1970)

קודם אב לילדים —

צריף המגורים של אליעזר — מדרות הנחשים והפקידים

אליעזר וארבעה מילדיו — שמירה על הכבוד

מתה, זרק אותה על ידינו. כל הגנבים היו באים לשם, לילדים מהסביבה נהגו לבוא לחתוך את חוטי החשמל שלנו, בייביל למכור אותם בתור נחושת. כל פעם הייתי צריך לשלם 40 ל"י בשביל לתקן את ה־ חוטים, אחרת נשארו בלי חשמל. גם כל החשישניקים היו מתאספים שם. פעם הרגו אחד וזרקו אותו על ידינו. פעם הרביצו לי, לולא היה לי אקדה. היו הורגים אותי. **נחשים באורך שלושה מטרים.** והיו הנחשים. באורך שניים־שלושה מטר. כשי החשיך היום, פחדו הילדים להיות בצריף, חיכו בחוץ לאביהם שיחזור מהעבודה ו־ יסרוק את הצריף. כשהמצב הפך לבלתי נסבל, פנה יוסף בפעם המי יודע כמה ל־ מנהל המעברה, מרדכי מנדר. "הפעם, מס' פד יוסף, 'הלב כאב לו, והוא הציע לי לבוא איתו אל מנהל חברת שיכון, אורי גבאי. כששמע גבאי את הבעיות שלי, אמר לי: קח כמה גרושים ותצא. שאלתי אותו כמה גרושים הוא מתכוון לתת לי. אמר: 'שמונת אלפים ל"י. שאלתי אותו: ואיפה אלך עם משפחה של עשר נפשות בשמינת אלפים ל"י? ענה לי: 'אז אל תלך. מציתי אתם יכולים להירקב שם'".

כעבור ימים אחדים, מספר יוסף, בא אליו מנהל המעברה, הציע לו למגורים את הצריף ששימש פעם משרד המעברה, הבטיח לו שעם סרוק צריפו הישן, ידאג שיוסף יקבל חוזה מחברת עמידור על הצריף. עבור משפחת יוסף היה זה פיתרון אידיאלי. יוסף הסכים, נכנס לצריף החדש. לוח 5000 אלפים ל"י מפה ומשם, שיפץ את הצריף והתאימו פחות או יותר למגורי אנוש. **יש לי כבוד.** כאשר סר למשרדי חברת עמידור על מנת לקבל את החוזה, החל נדחה בלירושוב. מאז עברו שנתיים, ילמי רות כל ריצותיו ובקשותיו, לא קיבל את החוזה לדיו. במקום זאת, החל מקבל מ־ פנה לעורר־דיון מנשה בר־שלסון, טען ב־ אמצעותו נגד עמידור כי קיבל רשות מפר רשת ממנהל המעברה לעבור לצריף, וכי במשך שנתיים הכירה בכך עמידור. יק עתה נתעוררה להתכחש להסדר.

(המשך בעמוד 36)

אחרון תושבי המעברה

"הם רוצים להוציא אותי בכוח מזה? שינסו. הם ישלמו כרם, לא יעזור להם לא שופט ולא אלוהים. עמידור הביאה אתי פה, עשו איתי חוזה, ורימו אותי. עכשיו הם רוצים לזרוק אותי מכאן? לא? לרוחב, עם שמונה ילדים? יוסף אליעזר, מדרך סלמה 296, תל־אביב, נשמע זועם מאוד. שכן בשבילו, צריף מגוריו העלוב הוא כל אשר לו.

הצריף בו גרים עשרת בני משפחת אליעזר, נמצא בשטח הפתוח, שבימי גשמים הופך לביצה. בצריף שני חדרים קטנים ו־ מטבח. בחדרים אין כלום מלבד מיטות ברי זל מכוסות שמיכות דהוייה. בכל מיטה ישנים שניים. סריגים או כרים אין. רהיטים אין. באחד החדרים שני כיסאות ישנים ושולחן, לידו מכינים הילדים שיעורים לפי התור. פריזידר אין. בקיץ מכניסים את האוכל למקרר של השכנה שנאותה לעזור למשפחה. פעם היה מקרר על קרח, אבל נשרף. "לא היה לנו חשמל והזלקנו גרות. פעם התהפכו הגרות שעמדו על המקרר, גרמו לשריפה. בנס ניצלנו" מספרת נוימה יוסף. "מאז אין מקרר".

היו הורגים אותי. לפני 18 שנה עלה יוסף אליעזר ארצה מעיראק, ישר למעברת כפר שלם. ברבות השנים חוסלה המעברה. רק שלוש משפחות, שלא היה לאל ידן להי

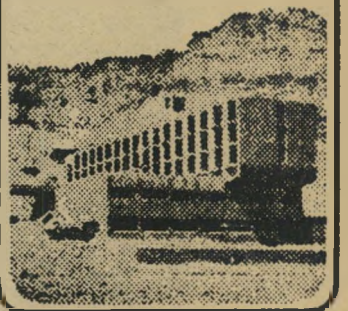
יעקב ורחל מרקל תחת החופה — רק אחר־כך בעל

מלון

גלים קזסו

חוקים המלח

בואו לבלות את חופשת החורף בקיץ של ים המלח במחירי הנחה של 34 ל"י ליחיד + 10% סוף שבוע מיום ששי עד מוצ"ש 74 ל"י, עד יום ראשון 120 ל"י לזוג, כולל מסיים. הזמנות מקומות במלון: 057-96051 טל. תל־אביב: שד, רוטשילד 66 טל. 625955

I.T.T. SCHAUB LORENZ

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי-קול ומערכות HI-FI סטריו מעולים מיוצרים ע"י I.T.T. SCHAUB-LORENZ חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מידיבת וולא מכס. הסוכן הבלעדי: כינורי בע"מ ת-א 621984-624193.70

*** אנו ערבים לך שכל התקונים בת-א וסביבתה יבוצעו תוך 24 שעות לכל היותר במעבדה שלנו ב-ת-א רח' לילינבלום 25 טל 56343-1 57679